

"דבר אל בני ישראל ויסעו" – כוחו של העם שלנו

שמות יד, ב' – "דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת.. לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים". **רש"י** - לפני בעל צפן - הוא נשאר מכל אלהי מצרים, כדי להטעותן, שיאמרו קשה יראתן. ועליו פירש איוב (יב כג) "משגיא לגוים ויאבדם שטח לגויים וינחם". (עיין רש"י שם)

שמות יד, ט' – "וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חנים על הים.. לפני בעל צפון.. וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל ד'. ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים.. מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים. הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים.. חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר. ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת ד'.. ויאמר ד' אל משה **מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו**. ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה".

שמות רבה כא' - ר' אליעזר אומר, אמר לו הקב"ה למשה עת לקצר ועת להאריך, בני שרוים בצער והים סוגר והאויב רודף ואתה עומד ומרבה בתפלה, דבר אל בני ישראל ויסעו, רבי יהושע אומר, אמר הקב"ה למשה, אין להם לישראל אלא ליסע בלבד, ויסעו, יסיעו רגליהם מן היבשה לים ואתה רואה נסים שאעשה להם.

רמב"ן: "מה תצעק אלי". אמר ר"א כי משה כנגד כל ישראל, שהיו צועקים לו, כמו שאמר ויצעקו בני ישראל אל ה'. וא"כ למה אמר מה תצעק אלי, ראוי להם לצעק. ואולי יאמר מה תניחם לצעוק דבר להם ויסעו, כי כבר אמרתי לך ואכבדה בפרעה (פסוק ד). ורבותינו אמרו (מכילתא כאן) שהיה משה צועק ומתפלל, והוא הנכון, כי לא ידע מה יעשה, ואף על פי שאמר לו השם ואכבדה בפרעה, הוא לא היה יודע איך יתנהג, כי הוא על שפת הים והשונא רודף ומשיג, והיה מתפלל שיוורנו ה' דרך יבחר. וזה טעם מה תצעק אלי, שהיית צריך לשאל מה תעשה ואין לך צורך לצעוק, כי כבר הודעתוך ואכבדה בפרעה, ולא סיפר הכתוב צעקת משה, כי הוא בכלל ישראל: (הרמב"ן)

יונתן בן עוזיאל: ואמר ה' למשה למה אנת קאי ומצלי קדמי הא צלותהון דעמי קדמת לדידך מליל עם בני ישראל ויטלון.

אור החיים הקדוש: ...ואמר אליו דבר אל בני ישראל פירוש זאת העצה היעוצה להגביר צד החדס והרחמים דבר אל בני ישראל ויתעצמו באמונה בכל לבם ויסעו אל הים קודם שיחלק על סמך הבטחון כי אני אעשה להם נס ובאמצעות זה תתגבר הרחמים.

ספורנו - "מה תצעק אלי". כי אמנם הוא היה בכלל ויצעקו בני ישראל אל ה', אמנם צעקת משה לא היתה מיראת פרעה וחילו, כי כבר הגיד לישראל את מפלת המצרים ומיתתם כאמרו לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם, ה' ילחם לכם. אבל היתה צעקתו על מרי ישראל שהעיוז פניהם באמרם המבלי אין קברים וחשב בשביל זה שלא ישמעו לו להכנס בים, לפיכך אמר לו מה תצעק אלי בזה, כי אמנם אתה חושד בכשרים. דבר אל בני ישראל ויסעו. ולא ימרו את פיך.

אגרות הראי"ה, שלב' – בזמן הקרוב לגאולה, אין כח לקליפה להמציא אמונות רעות, כי אם להקליש ח"ו את אור האמונה בלב החלשים. וחלישות זו, אע"פ שהנלכדים בה חושבים שהיא כפירה, והם כמו נתפסים ברשת באין דרך הצלה, אין לה שום ערך של מציאות כלל כ"א חסרון הסברה והארת השכל והרגש, ע"כ מיד שמאירין להם בדרך ד' על פי דרכי ישראל והרגשות טובות, הולך האור ומאיר עליהם וסופם לחזור למוטב והם שבי פשע ביעקב ואליהם יבא לציון גואל.

סוטה לו: - דתניא היה ר"מ אומר כשעמדו ישראל על הים היו שבטים מנצחים זה עם זה, זה אומר אני יורד תחלה לים וזה אומר אני יורד תחלה לים.. אמר לו רבי יהודה לא כך היה מעשה אלא זה אומר אין אני יורד תחילה לים וזה אומר אין אני יורד תחילה לים, קפץ נחשון בן עמינדב וירד לים תחילה.. ועליו מפרש בקבלה (תהלים סט) הושיעני אלוקים כי באו מים עד נפש טבעתי ביון מצולה ואין מעמד וגו' אל תשטפני שבולת מים ואל תבלעני מצולה וגו' באותה שעה היה משה מאריך בתפלה אמר לו הקב"ה ידידי טובעים בים ואתה מאריך בתפלה לפני, אמר לפניו רבונו של עולם ומה בידי לעשות, אמר לו דבר אל בני ישראל ויסעו ואתה הרם את מטך ונטה את ירך וגו' לפיכך זכה יהודה לעשות ממשלה בישראל, שנאמר (תהלים קיד) היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו מה טעם היתה יהודה לקדשו וישראל ממשלותיו משום דהים ראה וינוס.

אגרות הראי"ה, שעח': ואם יבא אדם לחדש דברים עליונים בעסקי התשובה בזמן הזה, ואל דברת קץ המגולה ואור הישועה הזרוחה לא יביט, לא יוכל לכיין שום דבר לאמתתה של תורת אמת. כי כל זמן מאיר בתכונתו, ועצת ד' אשר יעץ, להחל אור גאולה, מעולפת במטמוני מסתרים, כמו שאנו רואים בעינינו, ומוקפת בהמון נגעים של עניי הדעת סובלי חלאים רוחניים, ודאי לא יועילו כל חשבונות, העולים בלב אדם שמחשבותיו הבל, נגד עצת ד' העליונה אשר דבר טוב על ישראל, לכונן אור גאולה ודרך חיים לשאר עמו, העתידים להיות כולם שבי פשע, וכל חולשת נפש, פחדנות, רפיון-רוח ומוגת-לבב, כליל יחלוף, ורוח מעודד, ממלא חיי ישע וענג ד' בגודל לבב ורוחב דעה והגיגון עז, יקח את מקומו בכל הלבבות הנגשים אל ד' בהר הקודש, להצמיח פדות, בהכשרת החיים, לאומץ אלקי המבשר צבא רב של יצירת נפשות מוכנות לעבודת גאולה וישועת אמת, ההולכות מחיל אל חיל בגבורות ישע ימין עליון.

קובץ ז' רא - שואלים במה זכה דורנו לגאולה. התשובה פשוטה היא, הוא זכה מפני שעסק במצוה היותר גדולה שבכל המצוות, במצווה השקולה ככל התורה כולה, מפני שהוא עסק בגאולת ישראל. ולא רק עסק, אלא הוא עוסק ויעסוק בלא הרף בגאולתו, וכח אלוקי זה מרוממהו ומשגבהו בישועה. (דבר אל בני ישראל ויסעו)

מי מרום ו' ממעיני הישועה קצו' - בכל תקופה ותקופה ישנה נקודה מיוחדת, שדרך הנקודה ההיא מאיר כל הטוב, ומתוכה מתנוצצים כל קיומי התורה והמצוות שבתקופה ההיא, שיודעים הגוים, שאם יעכבו בעד הפרחתה של הנקודה ההיא, ימנעו בזה כל השפעת האורה והקדושה, שבאה דרך הצינור הלזה.. ובעקבתא דמשיחא הנקודה העיקרית היא ארץ ישראל, וממנה נובע הכל, ומבלעדי ההתאחזות בה אין כל השפעה של קדושה בעולם, ואין פלא אם כל העמים רוצים לעכב בעד ביאתם של ישראל בארץ הקודש והתקשרותם בה, וכל כובד ההתנגדות שלהם, היא בעיקר על הנקודה הזאת.

אלקנה ויזל הי"ד: אם אתם קוראים את המילים האלו כנראה שקרה לי משהו. אם נחטפתי, אני דורש שלא תיעשה שום עסקה לשחרור של אף מחבל כדי לשחרר אותי. הניצחון המוחץ שלנו יותר חשוב מהכל, אז אנא תמשיכו לפעול בכל הכוח כדי שהניצחון יהיה כמה שיותר מוחץ. אולי נפלתי בקרב. כשחייל נופל בקרב זה עצוב, אבל אני מבקש מכם תהיו שמחים. אל תהיו עצובים כשאתם נפרדים ממני. תגעו בלבבות, תחזיקו אחד לשני את הידיים ותחזקו זה את זה. יש לנו כל כך הרבה על מה להתגאות ולשמח. אנחנו כותבים את הרגעים הכי משמעותיים בהיסטוריה של העם שלנו ושל העולם כולו. אז בבקשה מכם, תהיו שמחים, תהיו אופטימיים, תמשיכו לבחור בחיים כל הזמן. תפזרו אהבה, אור ואופטימיות. תסתכלו לאנשים היקרים לכם בלבן של העיניים ותזכירו להם שכל מה שעובר עלינו בחיים האלה שוה את זה ויש לנו למה לחיות. אל תפסיקו לרגע את העוצמה של החיים. בצוק איתן כבר נפצתי, אבל אני לא מתחרט על כך שחזרתי להילחם. זאת ההחלטה הכי טובה שקיבלתי אי פעם.

שבוע טוב ומבורך!